

עמ"ת 48537/01/23 - חסן חסונה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"ת 48537-01-23 (עצור/אסיר בפיקוח)

בפני	כבוד השופט אוהד גורדון
העורר	חסן חסונה (עצור/אסיר בפיקוח) על-ידי ב"כ עו"ד ד' הלוי
נגד	
המשיב	מדינת ישראל

החלטה

לפני ערר על החלטת בית משפט השלום (כב' השופט ח' פס) מיום 17.1.23.

רקע

1. לעורר מיוחסת תקיפה קשה של אחר (להלן: "המתלונן"), יחד עם מעורבים נוספים: סנד עבד אלרחמן וכן קטין (להלן: "מ"), וזאת על רקע סכסוך בין העורר למתלונן. לפי הנטען דובר בתקיפה מתוכננת לאחר תיאום מראש, לרבות תמונה של המתלונן ששלח העורר למ', הצטיידות שלו במוט ברזל ושל סנד בסכין ובכלי הנחזה כאקדח, ופשיטה על רכב הסעות בו נסע המתלונן, תוך גרימת נזק לרכב והוצאת המתלונן ממנו ותקיפתו במכות קשות ובסכין. למתלונן נגרמו פציעות.
2. בהחלטה מיום 11.12.22 קבע בית המשפט קמא קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, וציין כי העורר "הינו בעל הסכסוך עם המתלונן, והוא זה שקשר את הקשר לאירוע". עוד סבר שיש קושי בהצעות הכוללות קרבה גאוגרפית למתלונן, שגר בעין נקובה ושתקיפתו ארעה באבו גוש, מקום מגורי העורר. נקבע בהחלטה זו ובהחלטה קודמת, שניתן להעביר את העורר ואת סנד למעצר בפיקוח אלקטרוני בריחוק גאוגרפי, וזאת עד לקבלת תסקיר בעניינם. בהחלטה מיום 15.12.22 הושם העורר במתווה זה, במיקום המצוי בראס אל עמוד.
3. ביום 5.1.22 הגיש העורר בקשה לעיון חוזר. התבקשה הקלה משמעותית בתנאים בטענה שלימודיו במכינה נפגעים והוא עתיד להשתתף בבחינות, כי שירות המבחן לא יצר קשר עמו, ושקיימת רגיעה עם המתלונן. הודגשו גילו הצעיר של העורר והעדר הרשעות קודמות.
4. ביום 17.1.23 התקיים דיון בבקשה וניתנה ההחלטה מושא הערר. בית המשפט קמא קבע, כי הבקשה הוגשה פחות מחודש לאחר השמת המשיב בפיקוח אלקטרוני וכי משמעות בקשתו היא ביטול הפיקוח והשבתו לאבו גוש, בקרבת המתלונן. הודגשו חומרת האירוע וכן האפשרות שלאחר תסקיר יושב העורר למעצר. אשר למ', נקבע כי עניינו שונה משמדובר בקטין. ניתנה החלטה מקבילה בעניינו של סנד.

טענות העורר ודיון

5. העורר מעוניין להשיג על החלטה זו, בהציגו טיעונים מקבילים לאלה שהציג בבקשה לעיון חוזר. בכלל זה, נטען שאין לאבחן בינו לבין מ'.
6. לאחר עיון, לא אוכל להידרש לערר. במהותו זהו "ערר ביניים": המוגש בעיצומה של מלאכת הערכאה הדיונית, טרם הכרעה סופית. כידוע, ההלכה היא שההידרשות לערר מעין זה לרבות קיום דיון בו תיעשה במקרים חריגים בלבד, כבמקרה של טעות בולטת על פני ההחלטה. זאת כדי לייחד את הביקורת השיפוטית לבחינת ההחלטה השלמה, ולאפשר לערכאה הדיונית להשלים את מלאכתה. ראו למשל בש"פ 8528/22 **סיני נ' מדינת ישראל** (19.12.22), בש"פ 8645/22 **מסאלמה נ' מדינת ישראל** (21.12.22), או הפסיקה שנזכרה בהחלטתי בעמ"ת 10527-01-23 **חמיס נ' מדינת ישראל** (4.1.23).
- בהקשר זה אוסיף, כי משההלכה האמורה חלה על החלטה בה נקבע מתווה עד לקבלת תסקיר, בין אם מעצר בבית המעצר, השמה בפיקוח אלקטרוני או שחרור לחלופה, ממילא שהיא חלה על בקשה לעיון חוזר באותה החלטה. אחרת, ניתן יהא "לעקוף" את ההלכה הפסוקה בדבר עררי ביניים בדרך של הגשת בקשה לעיון חוזר, וערר על ההחלטה בה.
7. עניינו של העורר לא מצדיק חריגה מהכלל האמור, והידרשות לערר ביניים. ההחלטה שלא לקבל את הבקשה לעיון חוזר ולהותירו במעצר בפיקוח אלקטרוני עד לקבלת תסקיר נשענה בין היתר על העדר עילה לדיון בבקשה שכזו. ואכן, לא חלף זמן רב (ראו לעיל סמיכות הזמנים בין מתן ההחלטה מיום 15.12.22 למועד הגשת הבקשה), ולא השתנו הנסיבות באופן מהותי.
8. בהקשר זה אציין, כי החלטתי בעניינו של מ' אשר נזכרת בטיעוני העורר, נבדלת מעניינו של האחרון. חלק מרכזי בה בוסס על קביעות במישור הראייתי, תוך ציון שהן אינן נכונות בהכרח ליתר המעורבים כנטען בתקיפה: העורר וסנד (ראו האמור בפסקה 14 לאותה החלטה). העורר גם לא חלק במסגרת הבקשה או הערר על קביעת הראיות לכאורה בעניינו, ויוזכרו אלמנטים כגון היותו בעל הסכסוך עם המתלונן, או התמונה ששלח טרם התקיפה. לאלה יש לצרף את קטינותו של מ'. גם במישור זה לא נפלה, אפוא, טעות בולטת בהחלטה שלא להידרש לבקשה לעיון חוזר.
9. לבסוף, אומדן עילות המעצר לעת הזו הוא משמעותי נוכח חומרת התקיפה, מאפייניה ותוצאותיה. על רקע זה, למרות נתוני המשיב והפגיעה בהשכלתו, כמו גם יתר טענותיו, בית המשפט קמא החליט שלא להענות לבקשה - שמשמעה ביטול המעצר בפיקוח האלקטרוני ואפשר שגם ההרחקה הגיאוגרפית מהמתלונן, וכל זאת עד לקבלת תסקיר. גם במישור זה איני מוצא טעות בולטת, המצדיקה התערבות בשלב הביניים.

הכרעה

10. לכן, לא אוכל להידרש לערר והוא נמחק.

11. המזכירות תשלח החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ו טבת תשפ"ג, 19 ינואר 2023, בהעדר הצדדים.